

Muut asianosaiset valituslautakunnan käsittelyssä: Juan Espadafor Caba, Granada, Espanja.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa vastaajan ensimmäisen valituslautakunnan 8.4.2002 asiassa R 1046/2000-1 tekemän päätöksen, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet:

- Neuvoston asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾43 artiklan rikkominen, koska ei ole osoitettu, että vedottua merkkiä olisi todella käytetty
- Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska sekaannusvaaraa eräiden tavaroiden osalta ei ole

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Tavaramerkin hakija: Kantaja

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki "VITAFRUIT" luokkiin 5, 29 ja 32 kuuluville tavaroille (mm. oluet, mineraalivedet ja hiilihapolliset vedet sekä muut alkoholittomat juomat, hedelmä- ja vihannesjuomat, hedelmäme- hut; siirapit ja muut juomien valmistukseen käytettävät valmisteet; yrtti- ja vitamiinijuomat)

Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkin haltija: Juan Espadafor Caba

Väitemenettelyssä vedottu merkki: Kansallinen sanamerkki "VITAFRUIT" luokkiin 30 ja 32 kuuluville tavaroille (mm. alkoholittomat ja muut kuin terapeuttiset hiilihappujuomat, käymättömät hedelmä- ja vihannesmehut, sitruuna- ja appelsiinijuomat, kylmät juomat, soodavesi)

Väiteosaston päätös: Väitteen hyväksyminen siltä osin kuin se perustuu tavaroihin "käymättömät hedelmä- ja vihannesmehut, sitruuna- ja appelsiinijuomat" ja siltä osin kuin se oli kohdistettu tavaroita "oluet, mineraalivedet ja hiilihapolliset vedet sekä muut alkoholittomat juomat, hedelmä- ja vihannesjuomat, hedelmäme- hut; siirapit ja muut juomien valmistukseen käytettävät valmisteet; yrtti- ja vitamiinijuomat" vastaan

Valituslautakunnan päätös: Valituksen hylkääminen

Commune de Champagnen ym. 10.7.2002 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-212/02)

(2002/C 233/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Commune de Champagne ym., canton de Vaud (Sveitsi) ovat nostaneet 4.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat Pierre Bos ja Morten Nissen, Dorsey & Whitney LLP ja prosessiosoite on Brysselissä (Belgia).

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa seitsemän sopimuksen tekemisestä Sveitsin valaliiton kanssa 4 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyn neuvoston ja, tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen osalta, komission päätöksen 2002/309/EY, Euratom 1 artiklan siltä osin kuin neuvosto ja komissio hyväksyvät siinä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen maataloustuotteiden kaupasta liitteessä 7 olevan II osaston 5 artiklan 8 kohdan (samppanjalauseke);

- tarvittaessa kumoo kyseisen päätöksen siltä osin kuin neuvosto ja komissio hyväksyvät Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen maataloustuotteiden kaupasta muita artikloja sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin vastavuoroisesta tunnustamisesta, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen tietyistä julkisiin hankintoihin liittyvistä näkökohdista, Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen tiede- ja teknologiayhteistyöstä, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen rautateiden ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteestä, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen lentoliikenteestä sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta;
- toteaa yhteisön, jota neuvosto ja Euroopan komissio edustavat, olevan sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa ja velvoittaa vastaajat korvaamaan kantajille, jotka ovat viininviljelijöitä, kaiken samppanjalausekkeesta aiheutuvan vahingon;
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat Champagnen alueella Vauden hallintopiirissä Sveitsissä sijaitsevien viinitarhojen omistajia sekä näiden viininviljelijöiden edun valvoja.

Neuvosto ja komissio hyväksyivät riidanalaisella päätöksellä seitsemän Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton kahdenvälisistä sopimusta, joista eräs koskee maataloustuotteiden kauppaa. Tämän sopimuksen eräissä liitteissä on säännös, jossa kielletään nimittämästä Vauden hallintopiiristä peräisin olevaa viiniä samppanjaksi.

Kanteensa tueksi kantajat väittävät ensinnäkin, että yleisiä oikeusperiaatteita, muun muassa oikeutta tiettyyn nimitykseen, omaisuuden suojaaja ja elinkeinovapautta on loukattu. Nimitystä samppanja suojataan myös Sveitsin oikeusjärjestyksessä, jonka mukaan se on valvottu alueellinen alkuperänimitys. Lisäksi

nimitystä samppanja on käytetty alueella useiden vuosien ajan tuotetun viinin osalta, ja sitä on siten pidettävä kantajien teollisena ja kaupallisena oikeutena.

Sitä paitsi kantajille asetettu ehdoton kieltä nimitystä samppanja ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen. Kantajat huomauttavat, että niiden tuottama viini ei ole kuohuviintä eikä se kilpaile ranskalaisen samppanjan kanssa. Sekaannusvaaraa ei siten ole. Saman tavoitteen saavuttamiseksi on lisäksi olemassa vähemmän rajoittavia keinoja, kuten alkuperämaan ilmoittaminen etiketissä.

SNF S.A:n 12.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-213/02)

(2002/C 233/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

SNF S.A. on nostanut 12.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Koen Van Maldegem ja Claudio Mereu, ja prosessiosoite on McKenna Long & Aldridge LLP, Bryssel, Belgia.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY liitteiden II, III ja VII mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 15 päivänä huhtikuuta 2002 annetun kahdennenkymmenennenkuudennen komission direktiivin 2002/34/EY⁽¹⁾ osittain siten, että polyakryyliamidi poistetaan kyseisestä säännöksestä
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja hakee yllä mainitun direktiivin osittaista kumoamista sen takia, että komissio on asettanut rajoituksia kantajan tuotteiden, polyakryyliamidien, käyttämiseksi kosmeettisten valmisteiden ainesosina. Kantaja väittää, että menetellessään